

ಅಧರಕೆ ಕಹಿ, ಉದರಕೆ ಸಿಹಿ

■ ಚಿಕ್ಕ ಬರಹ:
ಸೌಖ್ಯ ಮೋಹನ್

‘ಅಧರಕೆ ಕಹಿ, ಉದರಕೆ ಸಿಹಿ’ ಎನ್ನುವ ಈ ಮಾತು ನಾಗಡಾಳಿ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಈ ಗಿಡ ನೆಟ್ಟಲ್ಲಿ ಹಾವುಗಳು ಹತ್ತಿರ ಸುಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನಂಬಿಕೆ. ಆದರಿಂದಲೇ ಇದನ್ನು ಕಾಂಪೋಂಡ್ ಅಥವಾ ಬೇಲಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನೆಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸದಾಪು ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ರುಟಾ ಗ್ರಾವೆಲ್ಸ್ ಎಂಬುದು ವ್ಯಜಾನಿಕ ಹೆಸರು. ಮೂಲ ದಕ್ಷಿಣ ಯೂರೋಪ್ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು, ಕೊಡಗು, ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಮುಂತಾದ ಕಡ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸುಮಾರು 3-4 ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಗಿಡ, ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಎಲೆ ಹಾಗೂ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಗೊಂಬಲು ಹಾವುಗಳು.

ಕೊಡಿನಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಳಕೆ ಜಾಸ್ತಿ. ಚಿಕ್ಕ ಮುಕ್ಕಳಿಧ್ವ ಮನೆಯಲ್ಲಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಎಲೆಯ ವಾಸನೆ ತೀಕ್ಕು. ರುಚಿ ಒಗರು ಮಿಶ್ರಿತ ಕಹಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಒಳ್ಳಿಯಿದು ಇದು ಉಪ್ಪ ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಶಿತಕ, ಕೆಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಜ್ಞರಕೆ ಒಳ್ಳಿಯಿದ್ದು. ಚಿಕ್ಕ ಮುಕ್ಕಳಿಗೆ ಇದರ ಎಲೆಯ 4-5 ಹನಿರಸಕ್ಕೆ ಜೀನುತ್ಪಬ್ಬವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬೇಗ ಗುಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಜ್ಞರ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದಾಗ ಸೊಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಜ್ಜಿ ಮುಕ್ಕಳ ಮೈಗೆ ಲೇಖಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನೋವುನಿವಾರಕ ಹಾಗೂ ಸೆದೆಟಿವ್ ಗುಣ ಹೊಂದಿದೆ. ಮುಟ್ಟಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಾಗುವ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವಿಗೂ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ. ಇದರ ರಸವನ್ನು ಕೀವಿ ನೋವು ಮತ್ತು ಹಲ್ಲು ನೋವುಗಳಿಗೂ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ.

ನಾಗಡಾಳಿಯ ಎಲೆಗಳು ತೈಲ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಕೆ ಆಗುತ್ತವೆ. ಸಂಧಿವಾತ ಮತ್ತು ಪಾದಗಳ ನೋವಿಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ. ಬಾಣಂತನದಲ್ಲೂ ಈ ಸಸ್ಯದ ಉಪಯೋಗ ಹೆಚ್ಚು. ಬಾಣಂತಿಗೆ ಇದರ ರಸವನ್ನು ಬೇಳೆಗೆ ಖಾಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯಲು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ತಾಯಿ-ಮಂಗ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಶೀತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಳಗಿದ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಚಾಳಾತಿ ಮತ್ತು ಮಗುವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೋರಿಸಲು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಹೋರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ವಾಹನಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಎಲೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಹೊಳ್ಳುವ ಪದ್ಧತಿಯೂ ಕೊಡಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇದರಿಂದ ‘ಗಾಳಿ ಸೋಕುವುದಿಲ್ಲ’ ಎನ್ನುವುದು ನಂಬಿಕೆ.